YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä joulukuuta 2000 *

Asiassa C-448/98,

jonka Tribunal de police de Belley (Ranska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on

Jean-Pierre Guimont,

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan a alakohdan (josta on muutettuna tullut EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohta) ja EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) sekä sitä seuraavien artiklojen tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón ja R. Schintgen,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: A. Saggio,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Guimont, edustajanaan asianajaja A. Lestourneaud, Thonon-les-Bains ja Pays de Léman,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston apulaisulkoasiainsihteeri C. Vasak,

— Tanskan hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön osastopäällikkö J. Molde,

— Saksan hallitus, asiamiehinään liittovaltion talousministeriön ministerineuvos W.-D. Plessing ja saman ministeriön ylijohtaja C.-D. Quassowski,

— Alankomaiden hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön eurooppaoikeuden yksikön päällikkö M. A. Fierstra,

— Itävallan hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön lähetystöneuvos C. Stix-Hackl,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja H. van Lier ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies O. Couvert-Castéra,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Guimontin, Ranskan hallituksen, Tanskan hallituksen ja komission 11.1.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen 9.3.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal de police de Belley on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 24.11.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.12.1998, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla ennakkoratkaisukysymyksen EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan a alakohdan (josta on muutettuna tullut EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohta) ja EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) sekä sitä seuraavien artiklojen tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty rikosasiassa, jossa vastaajana olevaa Guimontia syytetään siitä, että hän on pitänyt kaupan tai myynyt tai tarjonnut myytäväksi elintarviketta eli emmentalia, jonka merkinnät ovat harhaanjohtavia.

Kansallinen lainsäädäntö

3 Ranskan tavaroita ja palveluja koskevista petoksista ja väärennöksistä 1.8.1905 annetun lain soveltamisesta 7.12.1984 annetun asetuksen nro 84-1147 (jäljempänä vuoden 1984 asetus) 3 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"Merkinnät ja niiden toteutustavat eivät saa olla omiaan aiheuttamaan ostajan tai kuluttajan kannalta sekaannusta erityisesti elintarvikkeen ominaisuuksista, kuten sen luonteesta, yksilöitävyydestä, laatuominaisuuksista, sisällöstä, määrästä, säilyvyydestä, säilyttämisestä, alkuperästä tai lähtöpaikasta taikka valmistus- tai hankintatavasta."

4 Emmentalin "elintarvikkeen ominaisuudet" on Ranskan lainsäädännössä määritelty tavaroita ja palveluja koskevista petoksista ja väärennöksistä 1.8.1905 annetun lain ja maitoalan markkinajärjestelystä ja tervehdyttämisestä juustojen osalta 2.7.1935 annetun lain soveltamisesta 30.12.1988 annetun asetuksen nro 88-1206 (Journal officiel de la République française 31.12.1988, s. 16753; jäljempänä vuoden 1988 asetus) 6 §:ssä ja tämän asetuksen liitteessä. Vuoden 1988 asetuksen 6 §:ssä säädetään, että "liitteessä luetellut nimitykset on varattu juustoille, jotka täyttävät kyseisessä liitteessä mainitut valmistusta ja valmistusaineita koskevat edellytykset". Tässä liitteessä emmental kuvataan seuraavasti:

"kova, kypsennetty, puristettu ja pinta- tai upposuolattu juusto; väri vaihtelee norsunluusta vaaleankeltaiseen; reikiä, joiden suuruus vaihtelee kirsikan koosta pähkinän kokoon; kova ja kuiva kuori, jonka väri vaihtelee kullankeltaisesta vaaleanruskeaan".

Tosiseikat ja asian käsittely kansallisessa tuomioistuimessa

5 Guimont tuomittiin 6.1.1998 annetulla rangaistusmääräyksellä maksamaan 260 päiväsakkoa, kukin suuruudeltaan 20 Ranskan frangia, koska hän oli pitänyt kaupan tai myynyt tai tarjonnut myytäväksi elintarviketta eli emmentalia, jonka merkinnät ovat harhaanjohtavia, mikä on vuoden 1984 asetuksen 3 §:n 1 momentin nojalla rangaistava teko.

6 Istunnossa, jossa Tribunal de police de Belley tutki Guimontin tästä rangaistusmääräyksestä tekemän vastustuksen, ilmeni, että Vauclusen departementin kilpailu-, kuluttaja- ja petostentorjuntavirasto oli 5.3.1996 suorittanut tarkastuksen yhtiössä, joka on erikoistunut lähinnä laajaan jakeluun tarkoitettujen, muovikelmuihin pakattujen juustojen leikkaamiseen ja pakkaamiseen. Tarkastuksessa todettiin, että 260 emmental-juustotahkoa oli peräisin meijeriyhtiö "laiterie d'Argis'sta", jonka tekninen johtaja Guimont on.

7 Edellisessä kohdassa mainitussa tarkastuksessa departementin virasto totesi, että tutkituissa tahkoissa ei ollut lainkaan kuorta, mikä oli vuoden 1988 asetuksen 6 §:n ja tämän asetuksen liitteen säännösten vastaista.

8 Guimont on kansallisessa tuomioistuimessa esittänyt puolustuksekseen muun muassa, että vuoden 1988 asetuksen 6 § on perustamissopimuksen 3 artiklan a alakohdan ja 30 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen vastainen.

9 Hän on todennut kansallisessa tuomioistuimessa, että "emmental" on lajinimitys ja että sitä käytetään laajasti useissa Euroopan unionin maissa ilman, että kuoren olemassaolosta olisi asetettu edellytyksiä. Hän on katsonut, että vuoden 1988 asetus, jossa nimitys "emmental" varataan yksinomaan juustoille, joilla on "kova ja kuiva kuori, jonka väri vaihtelee kullankeltaisesta vaaleanruskeaan", on jäsenvaltioiden välisen kaupan määrällinen rajoitus tai vaikutukseltaan vastaava toimenpide.

10 Tribunal de police de Belley on ennakkoratkaisupyynnössään esittänyt muun muassa seuraavat huomiot:

— vastaaja voidaan todeta syylliseksi ainoastaan, jos vuoden 1988 asetus ei ole ylikansallisten normien vastainen,

— Guimont on esittämillään asiakirjoilla näyttänyt, että kuoretonta emmentalia valmistetaan tai markkinoidaan muissa Euroopan yhteisöjen maissa,

— Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön ja Maailman terveysjärjestön Codex alimentarius sisältää säännöksen, jossa viitataan kuorettoman emmentalin kulutukseen,

— se, että kansalliset säännökset ovat keskenään hyvin erilaisia ja erityisesti se, että Ranskan säännöstössä on omaksuttu muihin Euroopan säännöstöihin verrattuna rajoittava kanta, voi tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti, vaikka oikeutta lajinimityksen emmental suojaamisen ei tunnusteta yhteisön säännöstössä,

— tällaista erilaista kohtelua ei voida perustella yhdelläkään EY:n perustamissopimuksen 36 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 30 artikla) mukaisella oikeuttamisperusteella.

11 Tämän vuoksi kansallinen tuomioistuin päätti lykätä asian käsittelyä esittääkseen yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 3 artiklan a alakohtaa, 30 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja tulkittava siten, että Ranskan säännöstöä, joka ilmenee 30.12.1988 annetusta asetuksesta nro 88-1206, jossa kielletään kuorettoman juuston valmistus ja markkinointi Ranskassa käyttämällä nimitystä emmental, on pidettävä jäsenvaltioiden välisen kaupan määrällisenä rajoituksena tai vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä?"

Alustavat toteamukset

12 Ensiksi on todettava, että perustamissopimuksen 3 artiklassa määritetään ne alat ja tavoitteet, joita yhteisön toiminta koskee. Siinä määrätään siten yhteismarkkinoita koskevat yleiset periaatteet, joita sovelletaan yhdessä perus-

tamissopimuksen niiden lukujen kanssa, joilla nämä periaatteet on tarkoitus panna täytäntöön (ks. asia C-341/95, Bettati, tuomio 14.7.1998, Kok. 1998, s. I-4355, 75 kohta). Perustamissopimuksen 3 artiklan a alakohdan sisältämä yleinen tavoite on selkeytetty sen 30 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräyksissä. Näin ollen, vaikka ennakkoratkaisukysymyksessä on viitattu perustamissopimuksen 3 artiklan a alakohtaan, perustamissopimuksen 30 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen tulkinnan osalta annettavan vastauksen lisäksi ei ole tarpeen antaa erillistä vastausta tätä viittausta koskevin osin.

13 Toiseksi on tutkittava Ranskan hallituksen väite, jonka mukaan perustamissopimuksen 30 artiklaa ei sovelleta pääasiassa käsiteltävänä olevan kaltaiseen tilanteeseen.

14 Ranskan hallitus väittää, että tämä johtuu jo siitä, että säännöstä, jonka rikkomisesta Guimontia syytetään, ei käytännössä sovelleta maahan tuotuihin tuotteisiin. Mainittu säännös luo velvollisuuksia vain kotimaisille tuottajille, eikä se siis millään tavoin koske yhteisön sisäistä kauppaa. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ja erityisesti asiassa 98/86, Mathot, 18.2.1987 annetusta tuomiosta (Kok. 1987, s. 809, 8 ja 9 kohta) seuraa, että perustamissopimuksen 30 artiklalla suojataan vain yhteisön sisäistä kauppaa.

15 Tältä osin on todettava, että perustamissopimuksen 30 artikla koskee kaikkia jäsenvaltioiden säädöksiä, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti (asia 8/74, Dassonville, tuomio 11.7.1974, Kok. 1974, s. 837, 5 kohta; Kok. Ep. II, s. 349). Tämän artiklan tavoitteena ei sitä vastoin ole sen turvaaminen, että kotimaista alkuperää olevia tavaroita kohdeltaisiin kaikissa tapauksissa samalla tavoin kuin maahan tuotuja tavaroita, eikä tämän artiklan sisältämä kielto koske tavaroiden sellaista erilaista kohtelua, joka ei ole omiaan estämään maahantuontia tai asettamaan maahan

tuotujen tavaroiden markkinointia epäsuotuisaan asemaan (ks. em. asia Mathot, tuomion 7 ja 8 kohta).

16 Ranskan hallitus ei kiistä sitä, että pääasiassa kysymyksessä olevaa kansallista säännöstä sovelletaan sen sanamuodon mukaan erotuksetta ranskalaisiin tuotteisiin ja maahan tuotuihin tuotteisiin.

17 Ranskan hallituksen esittämää väitettä ei näin ollen voida hyväksyä. Pelkästään se seikka, että jotakin säännöstä ei käytännössä sovelleta maahan tuotuihin tuotteisiin, ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että sillä voidaan välillisesti ja mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa (ks. vastaavasti asia C-184/96, komissio v. Ranska, tuomio 22.10.1998, Kok. 1998, s. I-6197, 17 kohta).

18 Toisaalta Ranskan hallitus — jota tältä osin tukee Tanskan hallitus — väittää, että pääasiassa käsiteltävänä olevassa tapauksessa kysymyksessä oleva säännös ei voi edes välillisesti tai mahdollisesti rajoittaa yhteisön sisäistä kauppaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetuin tavoin. Näiden hallitusten mukaan yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyn ennakkoratkaisupyynnön perustana olevat tosiseikat koskevat täysin jäsenvaltion sisäistä tilannetta, koska pääasian vastaaja on Ranskan kansalainen ja kysymyksessä oleva tuote on valmistettu kokonaan Ranskan alueella.

19 Guimont ja Saksan, Alankomaiden ja Itävallan hallitukset sekä komissio katsovat, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 30 artiklaa ei kuitenkaan voida jättää huomiotta pelkästään siitä syystä, että kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun konkreettisen tapauksen kaikki tosiseikat ovat tapahtuneet yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa (ks. yhdistetyt asiat C-321/94—C-324/94, Pistre ym., tuomio 7.5.1997, Kok. 1997, s. I-2343, 44 kohta).

20 Tältä osin on todettava, että edellä mainitussa asiassa Pistre ym. annettu tuomio koski tilannetta, jossa kysymyksessä olevaa kansallista säännöstä ei sovellettu erotuksetta, vaan se aiheutti muista jäsenvaltioista tuotujen tavaroiden suoraa syrjintää.

21 Kun kysymys on pääasiassa käsiteltävän kaltaisesta säännöksestä, jota sen sanamuodon mukaan sovelletaan erotuksetta kotimaisiin ja maahan tuotuihin tuotteisiin ja jolla asetetaan tuottajille tiettyjä edellytyksiä tuotannon suhteen, jotta he voivat markkinoida tuotteitaan käyttämällä tiettyä nimitystä, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että tällainen säännös kuuluu perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamisalaan vain siltä osin kuin sitä sovelletaan tilanteisiin, jotka liittyvät tavaroiden maahantuontiin yhteisön sisäisessä kaupassa (ks. asia 286/81, Oosthoek's Uitgevermaatschappij, tuomio 15.12.1982, Kok. 1982, s. 4575, 9 kohta; Kok. Ep. VI, s. 611 ja em. asia Mathot, tuomion 3 ja 7—9 kohta).

22 Tämä toteamus ei kuitenkaan merkitse, että käsiteltävänä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen ei olisi tarpeen vastata. Periaatteessa yksinomaan kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Kansallisen tuomioistuimen esittämä pyyntö voidaan jättää tutkimatta vain, jos on ilmeistä, että tämän tuomioistuimen pyytämällä yhteisön oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen (ks. asia C-281/98, Angonese, tuomio 6.6.2000, Kok. 2000, s. I-4139, 18 kohta).

23 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa ei ole ilmeistä, että pyydetty yhteisön oikeuden tulkinta ei olisi tarpeellinen kansalliselle tuomioistuimelle. Vastaus voi olla sille hyödyllinen tilanteessa, jossa käsiteltävänä olevan tapauksen kaltaisessa menettelyssä kotimaisella tuottajalla on kansallisen oikeuden nojalla samat oikeudet kuin toisen jäsenvaltion tuottajalla yhteisön oikeuden perusteella samanlaisessa tilanteessa.

24 On tutkittava, onko pääasiassa käsiteltävänä olevan kaltainen kansallinen säännöstö, siltä osin kuin sitä sovelletaan maahan tuotuihin tuotteisiin, perustamissopimuksen 30 artiklan vastainen määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide.

Perustamissopimuksen 30 artiklan tulkinta

25 Alustavasti on todettava, että pääasiassa käsiteltävänä olevan kaltainen säännös on perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettu määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide siltä osin kuin sitä sovelletaan maahan tuotuihin tuotteisiin, mitä seikkaa ei käsillä olevassa menettelyssä ole kiistetty.

26 Kansallinen lainsäädäntö, jossa muista jäsenvaltioista peräisin oleville, siellä laillisesti valmistetuille ja markkinoiduille tavaroille asetetaan tiettyjä edellytyksiä, jotta niistä voidaan käyttää tuotteesta yhteisesti hyväksyttyä lajinimitystä — minkä vuoksi tuottajien on joskus käytettävä nimityksiä, jotka ovat tuntemattomia tai joita kuluttajat arvostavat vähemmän —, ei kuitenkaan sulje täysin pois sitä, että asianomaiseen jäsenvaltioon tuodaan toisista jäsenvaltioista peräisin olevia tuotteita. Se voi kuitenkin vaikeuttaa niiden markkinointia ja näin ollen rajoittaa jäsenvaltioiden välistä kauppaa (ks. vastaavasti asia 298/87, Smanor, tuomio 14.7.1988, Kok. 1988, s. 4489, 12 kohta).

27 Sen kysymyksen osalta, voiko tällainen säännös kuitenkin olla yhteisön oikeuden mukainen, on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan sellainen kansallinen säännöstö, joka on annettu yhteisten tai yhden-

mukaistettujen sääntöjen puuttuessa ja jota sovelletaan erotuksetta kotimaisiin tuotteisiin ja muista jäsenvaltioista tuotuihin tuotteisiin, voi olla yhteensoveltuva perustamissopimuksen kanssa siltä osin kuin se on välttämätön esimerkiksi hyvää kauppatapaa ja kuluttajansuojaa koskevien pakottavien vaatimusten täyttämiseksi (ks. asia C-39/90, Denkavit, tuomio 20.6.1991, Kok. 1991, s. I-3069, 18 kohta) tai jos se on asianmukaisessa suhteessa tavoiteltuun päämäärään ja tätä päämäärää ei ole mahdollista saavuttaa jäsenvaltioiden välistä kauppaa vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä (ks. mm. asia C-368/95, Familiapress, tuomio 26.6.1997, Kok. 1997, s. I-3689, 19 kohta).

28 Tässä yhteydessä on syytä komission tavoin viitata kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annettuun neuvoston direktiiviin 79/112/ETY (EYVL 1979, L 33, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.6.1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/395/ETY (EYVL L 186, s. 17), ja sen 5 artiklan 1 kohtaan, jossa, siinä muodossa kuin se oli pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, säädettiin seuraavaa:

"Elintarvikkeen myyntinimitys on laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä säädetty nimitys tai, jollei sellaista nimitystä ole, käyttöön vakiintunut nimitys siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote myydään kuluttajalle ja suurtalouksille, tai elintarvikkeen ja tarvittaessa sen käytön kuvaus, joka on riittävän täsmällinen ilmaisemaan ostajalle elintarvikkeen todellisen laadun ja mahdollistaa sen erottamisen tuotteista, joihin se voitaisiin sekoittaa."

29 Vaikka tämä säännös osoittaakin elintarvikkeiden nimitysten oikean käytön merkityksen kuluttajansuojan kannalta, siinä ei anneta jäsenvaltioille oikeutta antaa nimityksiä koskevia säännöksiä, jotka rajoittavat toisen jäsenvaltion alueella laillisesti valmistettavien ja kaupan pidettävien tavaroiden maahantuontia, kun nämä säännöt eivät ole asianmukaisessa suhteessa tavoiteltuun

päämäärään tai kun tämä suoja olisi voitu saavuttaa jäsenvaltioiden välistä kauppaa vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä.

30 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltiolla on tosin mahdollisuus, hyvän kauppatavan ja kuluttajansuojan turvaamiseksi, vaatia asianomaisia muuttamaan jonkin elintarvikkeen nimitystä silloin, kun tietyllä nimityksellä varustettu tuote on koostumukseltaan tai valmistustavaltaan siinä määrin erilainen kuin yhteisössä tällä samalla nimityksellä yleisesti tunnetut tavarat, ettei tuotteen ole katsottava kuuluvan niiden kanssa samaan tuoteryhmään (ks. asia C-366/98, Geffroy, tuomio 12.9.2000, Kok. 2000, s. I-6579, 22 kohta).

31 Sitä vastoin silloin kun ero on vähäinen, asianmukaista pakkausmerkintää on pidettävä riittävänä sille, että ostaja tai kuluttaja saa tarvittavat tiedot (ks. em. asia Geffroy, tuomion 23 kohta).

32 Pääasiassa käsiteltävänä olevan tapauksen osalta on todettava, että tämän tuomion 10 kohdassa mainitussa Codex alimentariuksessa, jonka perusteella voidaan määritellä asianomaisen tuotteen ominaisuudet, todetaan, että kuorettomana valmistetusta juustosta voidaan käyttää nimitystä emmental, kun se on valmistettu samoista valmistusaineista ja samaa valmistusmenetelmää käyttäen kuin kuorellinen emmental, jollei kypsytysvaihe ole erilainen. On lisäksi kiistatonta, että tällaista emmental-juustoa valmistetaan ja pidetään laillisesti kaupan muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskan tasavallassa.

33 Vaikka kuorellisen emmentalin ja kuorettoman emmentalin kypsytysmenetelmän erilaisuus voisikin olla tekijä, joka johtaa kuluttajan harhaan, olisi riittävää säi-

lyttää nimitys emmental ja nimityksen rinnalla esittää tämän eron osalta riittävät tiedot.

34 Näin ollen kuoren puuttumista ei voida pitää sellaisena ominaisuutena, jonka perusteella olisi oikeutettua kieltää nimityksen emmental käyttäminen niiden tavaroiden osalta, jotka ovat peräisin muista jäsenvaltioista, joissa ne on laillisesti valmistettu ja joissa niitä markkinoidaan käyttämällä tätä nimitystä.

35 Ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava, että on perustamissopimuksen 30 artiklan vastaista, että jokin jäsenvaltio soveltaa toisesta jäsenvaltiosta maahantuotuihin, siellä laillisesti valmistettuihin ja markkinoituihin tuotteisiin kansallista säännöstöä, jossa kielletään ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa kuorettoman juuston markkinointi käyttämällä nimitystä emmental.

Oikeudenkäyntikulut

36 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan, Tanskan, Saksan, Alankomaiden ja Itävallan hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunal de police de Belleyn 24.11.1998 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

On EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) vastaista, että jokin jäsenvaltio soveltaa toisesta jäsenvaltiosta maahan tuotuihin, siellä laillisesti valmistettuihin ja markkinoituihin tuotteisiin kansallista säännöstöä, jossa kielletään ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa kuorettoman juuston markkinointi käyttämällä nimitystä emmental.

Rodríguez Iglesias	Gulmann	Wathelet
Skouris	Edward	Puissochet
Jann	Sévon	Schintgen

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä joulukuuta 2000.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti